

Kako preživjeti 11 letova iliti 10 dana na Novom Zelandu FIG YSN Conference i FIG Working Week

KIA ORA, WELCOME TO CHRISTCHURCH & CANTERBURY

Christchurch is New Zealand's gateway to the South Island. Bordered by hills and the Pacific Ocean, it is situated on the edge of the Canterbury Plains that stretch to the Southern Alps

Nakon brojnih putovanja po Europi u sklopu sudjelovanja na konferencijama FIG YSN-a došlo je vrijeme i za jedno malo zahtjevnije putovanje. Netom poslije povratka s 3. FIG YS European Meetinga u Sofiji, uvidjevši da je sljedeća konferencija i Working Week na Novom Zelandu, zadala sam si cilj: uštedjeti dovoljno novca da si mogu priuštiti odlazak tamo i sudjelovanje na konferencijama. Tako sam svakog dana sa strane ostavljala između 15 i 20 kuna nekih 6 mjeseci, a kad sam tomu pridodala i plaću (preko ljeta sam radila neka 2 i pol mjeseca u geodetskom uredu), skupila sam dovoljno da si kupim povratnu kartu Zagreb – Christchurch – Zagreb. Osim troškova puta, trebalo je podmiriti i troškove kotizacije, smještaja, ali i džeparac za svaki dan.

Kao što sam naglasila u prijašnjim člancima; biti dio FIG YSN-a jedno

je fantastično iskustvo iz kojeg možete mnogo profitirati. Tako sam ja 'odvažno' priupitala na Facebook grupi FIG YSN-a bi li me tko od kolega s Novog Zelanda udomio na tih 10-ak dana kako bi mi troškovi smještaja bili manji te sam dobila veliku potporu i podršku članova grupe, a javili su mi se i domaćini. Od srca mogu zahvaliti kolegici Melissi O'Brien i njezinom zaručniku Alexu Harringtonu na njihovoj ljubaznosti i gostoprimstvu s kojim su me dočekali i ugostili te moj posjet Christchurchu učinili još boljim.

No, ajmo se sad vratiti na avionsku kartu. Kako u naslovu piše, imala sam sveukupno 11 letova, odnosno, kao što vidite, više letova nego samih dana provedenih u Novom Zelandu. Ostavljanje sa strane 15-ak kuna dnevno šest mjeseci i dva i pol mjesečna studentska plaća vam omogućuje taman toliko da si možete priuštiti najjeftiniju prekooceansku avionsku kartu. Stoga je moj put izgledao ovako: Zagreb – Dubrovnik, Dubrovnik – Rim, čekanje u Rimu pet sati, Rim – Delhi, Delhi – Taipei, čekanje u Taipeiju tri sata, Taipei – Sydney, čekanje u Sydneyju osam sati i, na poslijetku, Sydney – Christchurch. Stigla sam dan prije početka FIG Young Surveyors Network Conference, no ne žalim se; na konferenciji sam razgovarala s brojnim kolegama kojima su letovi kasnili, bili otkazani (pa su neki stigli i tokom dana za vrijeme konferencije), zagubljena im je prtljaga (nekima i tad još nije bila došla), a jednu su kolegicu iz SAD-a čak prijavili kao nestalu osobu u Aucklandu. Gledajući s te strane, meni je put prošao fantastično. Idemo sad kronološki dalje, pa ću o povratku ispričati na kraju.

Konferencija je započela ujutro, 29. travnja 2016, kao i uvijek – pozdravom predsjednice i dopredsjednice FIG YSN-a te domaćina organizatora. No, za razliku od dosadašnjih konferencija, imali smo malu promjenu. S obzirom na to da smo u Novom Zelandu na konferenciji teme «Recovery from Disaster», odmah na prvom danu obučili su nas o postupanju u slučaju potresa. Naime, Novi Zeland je jako trusno područje jer se čitav proteže na dodiru više geotektonskih ploča.

Prva je sesija konferencije bila na temu «Life and Work in the Disaster Zone» te su nam lokalci opisivali gdje su bili i što su radili kad se dogodio potres u veljači 2011, najrazorniji od potresa koji su zadesili Christchurch kroz 2010. i 2011. Budući da je potres bio jako plitak, uzrokovao je veliku štetu građevinama te usmratio 185 ljudi. Bilo da su se skroz srušile, ili ih je trebalo razrušiti jer su pretrpjele preveliku štetu, 70 % zgrada u centru poslije potresa bilo je srušeno sa zemljom...

Konferencija je zamišljena tako da kronološki prati katastrofu; prva sesija vezana je za sam događaj, dok je sljedeća bila «Action in the Disaster Zone» na kojoj smo slušali predavanja o tome kako su se brzo pokrenuli svi lokalni geodetski inženjeri i izašli na teren te pratili pomake građevina iz kojih su vatrogasci pokušavali spasiti ljude, te kako su stabilizirali novu geodetsku mrežu itd.

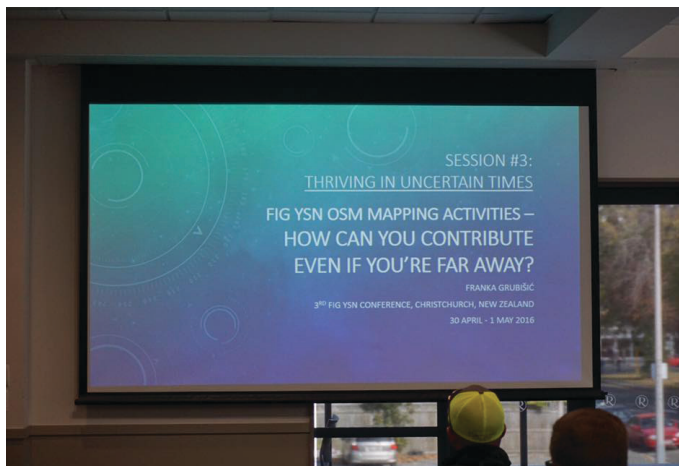
U sesiji «Thriving in Uncertain Times» više predavača predstavljalo je nove tehnologije koje pomažu u trenutcima opasnosti i netom nakon njih, a ja sam predstavila Humanitarian OpenStreet Map Team Tasking Manager alat te opisala održanu radionicu na Geodetskom fakultetu u svibnju 2015. «Fast Forward OSM: Helping to Map Nepal» te radionicu s istom temom održanu na trećem FIG YS European Meetingu u Sofiji.

Konferenciju smo zaključili temom «Rebound – The Art of Recovery» te smo naučili kako se što bolje pripremiti za buduće prirodne katastrofe i kako reagirati u trenutku nevolje.

U nedjelju smo u sklopu konferencije išli na izlet; prvo smo imali turu u centru grada te smo posjetili Quake City, muzej napravljen u spomen svega što je grad preživio. Na prvu pomislite kako gradski odbor namjerno održava velike zelene površine kako bi podigle 'atmosferu' i pozitivu u gradu te donijele malo živosti, a jedno od gorih saznanja taj dan bilo mi je kad je kolega izjavio: «Vidiš sve ove ravne prostore? Prije su tu sve bile zgrade...». Poslije tog smo se uputili prema Port Hillsu na 862 metra dugu vožnju gondolom uz planinu Cavendish. Imali smo malo slobodnog vremena te smo se svi divili prekrasnom pogledu, raspona 360°, prema Christchurchu, preko Canterbury Plainsa, Južnih Alpa i prema brdašcima Banks poluotoka. Na povratku je u grad bio organiziran Charity Walk/Run u Hagley parku gdje je sudjelovalo preko 100 sudionika te je prikupljeno oko 5000 eura.

Nakon što je FIG YSN Conference završila, svečanom je ceremonijom u ponedjeljak, 2. svibnja, započeo 28. FIG Working Week u Horncastle

Areni. FIG Working Week velik je događaj, a 28. FIG WW-u prisustvovalo je preko 600 sudionika. Najgori je dio cijele konferencije planiranje na koja ćete predavanja ići. S obzirom na to da ima toliko sudionika te mnogo izlaganja radova, svaki je dan poslije plenarnih sesija bilo 12 tehničkih sesija koje su se održavale u isto vrijeme u 3 termina dnevno (11.00 – 12.30, 14.00 – 15.30 i 16.00 – 17.30) te su sadržavale po minimalno četiri, a nekad do šest ili čak sedam prezentacija unutar pojedine sesije. Više mi se puta potrefilo da sam htjela slušati više prezentacija koje su se održavale u isto vrijeme, tako da sam morala odlučiti na kojoj ću biti (jedna od težih odluka u životu) ili se potruditi trčati od jedne sale do druge čim neka prezentacija završi kako bih pokušala odslušati i drugu željenu prezentaciju.

Osim slušanja prezentacija, i sama sam izlagala rad pod temom «healthsites.io - A free, curated, global, canonical source of healthcare location data for emergency relief, disease epidemic and crisis situations» koji sam napisala u suradnji sa znanstvenim novakom na našem fakultetu, Draženom Odobašićem, dipl. ing. Rad sam izlagala u utorak, 3. svibnja,

u sklopu djelovanja FIG komisije 3 «Spatial Information Management» u sesiji na temu «GIS, Crowdsourcing and VGI». Cijeli rad možete pronaći u FIG Working Week proceedingsima, a sam projekt na internetskoj stranici <https://healthsites.io>.

FIG Working Week zaključen je s Closing Ceremony u petak, 6. svibnja, uz piće i kolače te srdačne pozdrave. Za domaćine FIG Working Weeka 2020. izabrana je Nizozemska, a sljedeći Working Weekovi koje željno iščekujemo su kronološkim redoslijedom: Finska, Turska i Vijetnam :)

Moj put nazad započeo je u subotu rano ujutro letom za Auckland, no kako mi je sljedeći let bio tek u noći sa subote na nedjelju, imala sam 'slobodan' dan u Aucklandu, ako se to može tako nazvati :) Dan sam provela u društvu dvoje kolega iz Turske koji su također bili na konferenciji, Batuhana i Alija, te smo se u minimalno vremena potrudili istražiti grad dvostruko veće površine i dvostruko većeg broja stanovnika od Zagreba. Vrijeme nas je fantastično poslužilo, bilo je toplo i sunčano uz lagani povjetarac, kao naručeno. Svu prtljagu ostavili smo u hostelu u kojem smo proveli dio noći prije naših letova, kako ju ne bismo morali tegliti po gradu.

Dakle, u nedjelju ujutro slijedio je moj sljedeći let: Auckland – Brisbane te neko kratko čekanje od oko sat vremena u Brisbaneu pa let Brisbane – Taipei. E sad, u Taipeiju je bilo napeto. Za početak, morala sam čekati 17h na aerodromu koji nisam smjela napustiti. Dobra stvar je što je, začudo, aerodrom u Taipeiju prepun sadržaja – ima knjižnicu, teretanu, prostor za opuštanje... Loša stvar je to što je moj sljedeći let, Taipei – Bangkok, kasnio. Dakako, kasnio je i let Bangkok – Amsterdam. Kako mi u Aucklandu nisu mogli dati boarding passove sve do Zagreba već samo do Amsterdama te mi je rečeno da se u Amsterdamu moram check-outati, preuzeti prtljagu pa opet check-inati, a pauza je između letova trajala dva sata te s obzirom na to da je zadnji let kasnio više od sat i pol, na let za doma (Zagreb) nisam stigla. Usljedilo je dosta trčanja od jednog šaltera do drugog (koji su također bili na različitim terminalima) te rebukiranje karte. Na kraju sam doma došla 13h kasnije, presjedajući u Frankfurtu na let za Zagreb.

Bez obzira na dug put, putovanje do Novog Zelanda za sudjelovanje na konferenciji bila je jedna od mojih boljih odluka i vrijedilo je svake žrtve te bih to svakako opet ponovila.

Franka Grubišić

